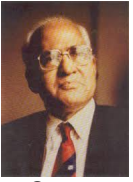

- 25வது பதிப்பு 2020 டிசம்பர் 02 (29.08.1926 – 08.12.1995) -

கவிதை புனைவதோடு இலக்கிய உலகில் பிரவசித்தும் சும்மா முப்பதாண்டுகள் காலமாகத் தமிழ் சிருஷ்டி இலக்கியத்தின் சகல கீற்றுகளிலும் தன்கவைண்ணத்தகை காட்டி அவற்றில் தனது மூத்திரயை அழுத்தமாகப் பதித்துள்ள ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான அகஸ்தியர் அவர்களைச் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பு அண்மையில் எனக்குக் கிட்டியது. எடுத்த எடுப்பிலேயே எழுத்துத் துறையில் புகுவதற்கு எவ்வாறு துண்டுவதற்கு இரண்டு தன என அவர்களைக் கேட்டேன். அடக்கு முறைகளையும், ஓடாக்கு முறைகளையும், சூரணலையும் நரேடியாகக் கண்டு அவற்றுக்கு எதிராகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற அவாவே அவரை எழுத்தத் துண்டியது என்றும், தான் சேர்ந்த முற்போக்கு இயக்கமும் அவ்வியக்கத்துத் தோழர்களிடமிருந்து தான் பெற்ற பொதுமும், மக்களிடமிருந்து கற்றவையுமே சரியான பாதை எது என்பதை அவருக்குக் காட்டித் தந்தன எனச் சூட்டிக் காட்டினார்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் வியத்தகு சாதனைகளைச் செய்துள்ள இவ்வெழுத்தாளரின் படபிப்புகளைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுவது எனது நோக்கமல்ல. ஆயினும் முந்நிறு ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் ஐஐ ஒன்பது நாவல்களையும், எட்டுக் குறுநாவல்களையும், பத்துக்கு மேற்பட்ட உணர்வுப் பித்திரங்களையும் இலக்கிய உலகுக்கு ஆக்கித் தந்த இந்த எழுத்தாளர் அவற்றினிடாக மக்களுக்கு என்ன சொல்ல முற்பட்டார் என்பதே முக்கியமாகும். ஆதனவிட அவற்றை எவ்வாறு சொன்னார் என்பதே மிக முக்கியமானதாகும். இவரது படபிப்புகளின் உள்ளடக்கம் சாதாரணமான மக்களது, குறிப்பாக அடக்கி ஓடாக்கப்பட்ட மக்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையும், மன அவசங்களையும் பிரதிபலிப்பனவாகவும் ஐஐ அவற்றுக்கான தீர்வுகளைக் காட்டுவனவாகவும் அமர்த்தன. அவை சொல்லப்பட்ட விதமே அவரை ஒரு தலைசிறந்த இலக்கிய சிருஷ்டிகர்த்தா ஆக்கியது. அகஸ்தியர் தான் வாழ்கின்ற காலப் பகுதியின் சமீக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சனைகளை அவற்றுக்குரிய பகைப் புவங்களையெல்லாம் மையமாகக் கொண்டு மிக நுணுக்கமாகச் சித்தரிப்பதில் வெற்றிகண்டவர். களத்திற்கு உரையாடலைக் கையாள்வதிலும், பாத்திரங்களின் இயல்பான பச்சு மொழியை ஒலிவடிவத்தில் யதார்த்தப் பார்வையாக வளர்ப்பதிலும், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு கிராமங்களிலும் நிலவுகின்ற பச்சு வழக்கின

